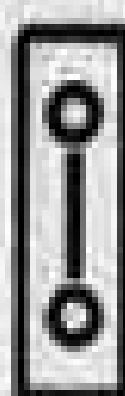

ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ἔτος πρῶτον· ἐν Ἀθήναις,
ποῦ πλουτίζουν οἱ κηφήνες.

Χίλια δεκτακάρια ὀγδοήντα τέσσαρα
Μία νὰ ταιριάζῃ ἄρρηκα λέξι: ΚΑΙΣΑΡΑ

Ὁ Ῥωμῆος τὴν ἑβδομάδα — μόνο μιά φορά θά βγαίνη,
κι' ὅταν ἔχω ἐξυπνάδα — κι' ὅποτε μοῦ καταβαίνει.
Συνδρομητὰς δὲν δέχομαι — γιατί δὲν τοὺς ἀνέχομαι.
Κι' ὄσα φύλλα κι' ἂν κρατῆς — δὲν περνᾷς συνδρομητῆς.

Δὲν θά ἔχωμε τριτῆρα — ὅπως πρὶν καὶ νταραβέρια,
Γράμματα καὶ πληρωμαὶ — ἀποστέλλονται σ' ἐμέ.
Μέσ' τῶν φόρων τὴν ἀντάρα — κι' ὁ Ῥωμῆός μας μιά δεκάρα
Κι' ἄς τὴν δίνῃ ὅποιος θέλει — εἰδ' ἄλλῶς δὲν μᾶς μέλει.

Τρίτη Νοεμβρίου,
Ἀκεψιμᾶ ὄσιου.

Νούμερο σφράντα ἕνα,
καὶ φαγοῦρα ὀλοένα.

Ἄρθρον σημαντικόν,
περὶ πολιτικῶν.

Ἡ ζηλεμένη μας βουλή διορθώνεται ἀκόμα,
κι' οἱ ἀντιπρόσωποι γλεντοῦν ἰσὰ πέντε Βιλαέτια,
κι' οὔτε πατεὶ τὸ πόδι των τοῦ Ἀστεως τὸ χῶμα,
ἂν δὲν ἱκανοποιηθοῦν μὲ ἀφθονα ρουσφέτια.
Ὅλοι εἰς τὴν Κυβέρνησιν προβάλλουν ἀπαιτήσεις,
κι' αὐτὸς ὁ Μπέης ὁ Σερῖφ κι' ὁ Μάνταλος ἐπίσης.

Καὶ δὲς του δίδονται παντοῦ γενναῖαι ὑποσχέσεις,
καὶ δὲς του πιά τρεχάματα ἴσῶν ἕνα καὶ ἴσῶν ἄλλον,
καὶ δὲς του ὑπουργήματα καὶ δάνεια καὶ θέσεις,
κι' ἐλπίδες μέλλοντος χρυσοῦ καὶ πρεσβειῶν μεγάλων.
Διὰ τὰς ἐκδουλεύσεις των ὅλοι γυρεύουν κάτι,
ἄλλοιῶς ἐδῶ δὲν ἔρχονται ἴσῶν ἔθνους τὸ γεινάτι.

Λοιπὸν, Κουβέρνο προσφιλές, τί καρτερεῖς ἀκόμα;
εἰς τοὺς πατέρας ἀνοίξε καὶ πάλιν τὰ ταμεία,
ἐχθρῶν καὶ φίλων χόρτασε τὸ πεινασμένο στήμα,
καὶ ἄς μὴ μείνῃ καὶ γιὰ ἡμᾶς δεκάρα οὔτε μία.
Εἶνε ἀνάγκη γρήγορα νὰ ἔλθουν οἱ πατέρες,
γιατὶ ἄλλοιῶς ἡχαθήκαμε σὲ τούταις τῆς ἡμέραις.

Πῶς εἴμπορεῖ τὸ ἔθνος μας χωρὶς βουλήν νὰ μένῃ;
ὅταν δὲν ἔχωμεν βουλήν, δὲν λειτουργοῦν οἱ νόμοι,
καπνίζουν μὲς ἴσῶν καφενῶ ὑπάλληλοι παυμένοι,
καὶ περὶ πολιτεύματος κνεῖς δὲν ἔχει γνώμη.
Ἀδράνεια καὶ πνεύματος καὶ σώματος συγχρόνως,
καὶ ὁ καθένας μας θαρρεῖ πῶς κυβερνᾶται μόνος.

Ἄλλ' ὅταν ἔλθῃ ἡ βουλή, τί συγκινήσεις τότε!
λαμπροὶ παιᾶνες ἀντηχοῦν εἰς φάραγγας καὶ ὄρη,
εἰς ὄλους φανερόνται οἱ ποῦροι πατριῶται,
κι' εὐθὺς διπλασιάζονται τὰ ἔξοδα κι' οἱ φόροι.
Ἀμέσως τότε ἐννοοῦν κι' οἱ φίλοι συμπολίται,
ὅτι τὸ ἔθνος κυβερνοῦν καμπόσοι ἀγιογδύται.

Ἐμπρὸς λοιπὸν, τί κάθεσθε; .. μὴ φείδεσθε ἐξόδων,
εὐθὺς ἄς ἔλθῃ ἡ βουλή χωρὶς ἀργοπορία,
ἄς μὴ περιπλανώμεθα ἐν μέσῳ τῶν τριόδων,
κι' ἄς βρῶσκωμε ἀναψυχὴν μικράν ἰσὰ θεωρεῖα.
Ἄς ἴδωμεν τὰς ὄψεις των ἐνώπιόν μας πάλιν,
κι' ἄς εὐρεθῶμεν εἰς φρικτὴν Νομοσχεδίων ζάλην.

Κι' αὐταὶ ἀκόμη αἱ σκιά φωνάζουν τῶν προγόνων
νὰ ἀνταμειθῶμεν γὰρ τῶν βουλευτῶν τοὺς κόπους,
καὶ ὁ προϋπολογισμὸς νὰ ἐξαντλητῆ μόνον
ἀπὸ τοὺς φίλους ὑπουργοὺς καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους.
Αὐτοὶ νὰ τρῶν σιγὰ σιγὰ τὴν κλασικὴν Ἑλλάδα,
κι' οἱ ἄλλοι ὅλοι νησιτικοὶ νὰ πέφτουν ἰσὰ ἑλιάδα.

Λοιπὸν ἔλατε γρήγορα, πατέρες, ἰσὴν Ἀθήνα,
νὰ μαγγητιστε καὶ σεις τραπέζια στρογγυλά,
νὰ σὰς εἰποῦν ἂν τὸν Ῥωμῆὸ ἀλήθεια δέρνη πείνα,
ἢ ἔτοι ἀστεγεύεται καὶ θέλῃ νὰ γελά.
Ἐλάτε, σὰς προσμένουμε μὲ ἀνοιχτὴ ἀγκάλη,
καὶ ὅ,τι μᾶς ἀπέμεινε σεις θά τὸ φάτε πάλι.

